

Sygdommes Indførelse i Riget af 16de Marts f. A., jfr. Justitsministeriets Bekendtgørelse af 14de Maj s. A. § 12, 5te Stk., givet mig Meddelelse om, i hvilket Tilfælde denne Lov er bleven anvendt. Denne Skrivelse vil ligeledes blive optagen i Tillæg C.

Endelig har jeg fra Statsrevisorerne for Statsregnskabet for 1899—1900 modtaget Betænkning, hvoraf Eksemplarer ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 5 Medlemmer til det staaende Udvalg for Landstingets Forretningsorden.

Formanden: Det er mig opgivet, at til Medlemmer af dette Udvalg — som desuden bestaar af de 2 Viceformænd — ønskes: *N. Hansen, Høst, P. G. C. Jensen, Koch* og *Madsen-Mygdal*. Hvis ingen gør Indsigelse herimod, betragter jeg dem som valgte. (Ophold). De ere altsaa valgte.

Derpaa gik man til:

Valg af 1 Medlem til for Landstingets Vedkommende at føre Tilsyn med Bogsanlingen.

Formanden: Efter hvad der er mig meddelt, er man enig om at vælge *Steffensen*. Dersom ingen Indsigelse sker, betragter jeg ham som valgt. (Ophold). Han er valgt.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Indenrigsministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om Indfødsrets Meddelelse. b. Forslag til Lov om Ændringer i Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet.

Den fungerende Indenrigsminister (Alberti): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa at meddele 410 Personer dansk Indfødsret. Det høje Ting vil se, at dette Tal er væsentlig højere end i de nærmest foregaaende Aar, idet Antallet i Fjor var 272 og Aaret forud 289. Af de

Personer, der ere optagne paa Forslaget, ere 362 Mænd og 48 Kvinder, og vil man fordele dem efter Nationalitet, er Forholdet det, at fødte i Sverige ere 218, i Norge 15, i Slesvig 102, i det øvrige Tyskland 59 og i andre Lande 16. Det er godtgjort, at 28 af de paa Forslaget optagne Personer ere fødte af danske Forældre, og at der desuden er 11, af hvis Forældre den ene er dansk. Nogle af Ansøgerne, nemlig de under Nr. 32, 158, 203, 250 og 251 nævnte, have været optagne paa tidligere Lovforslag, men have ikke formaaet i den foreskrevne Tid at skaffe Bevis for, at de ere løste fra deres undersaatlige Forhold til andre Lande.

Jeg finder endnu blot Anledning til at bemærke, at der blandt de paa Lovforslaget optagne er nogle, der ikke ere anbefalede af de paagældende Kommunalbestyrelser, men hvem det dog har forekommet mig, at Omstændighederne gave god Føje til at medtage, og det høje Ting og Rigsdagen i det hele ville altsaa nu faa Anledning til for hver enkelt af disses Vedkommende at bedømme, om Grundene maatte være tilstrækkelig stærke til at meddele ogsaa dem dansk Indfødsret.

Endelig skal jeg henlede det høje Tings Opmærksomhed paa Ansøgeren under Nr. 142. Hans Navn blev nævnt allerede under Forhandlingerne om Indfødsretsloven i Fjor. Han var ikke optagen paa Forslaget, og heller ikke det nedsatte Udvalg foreslog, at der meddeltes ham Indfødsret; men han blev af Udvalget nævnt paa en saadan Maade, at det, forekommer det mig, skinnede igennem, at hvis der fremkom Forslag fra Indenrigsministeriets Side, vilde han have Udsigt til at komme i Betragtning. Jeg har selv ment, at der var tilstrækkelig Grund til at medtage ham, uagtet han ikke har opholdt sig her i Landet i det Tidsrum, man ellers plejer at anse for nødvendigt, da han hører til en Slægt, hvoraf mange Medlemmer Tid efter anden have været bosiddende her i Landet dels som danske Borgere før Indfødsrettens Tid og dels senere som danske Borgere med Indfødsret. Ogsaa uden at være bosiddende her i Landet eller have dansk Indfødsret have Medlemmer af Ansøgerens Familie paa forskellig Maade staaet i Forhold til den danske Stat. Han har derhos ved at erhverve fast Ejendom her i Riget givet sin Hensigt at knytte sig til den danske Stat saa tydelig til Kende, at det forekommer mig, at han, der er født i Norge, men har opholdt sig her fra 1885 til 1887 og senere fra 1894 indtil nu, maatte egne